

Wiadomości

Stowarzyszenia Geodetów Polskich

Rok 3

Nr 15

lutych 1998

ISSN 1426-4528

*Motto: Cel zamierzony i cel osiągnięty - to nigdy
nie jest to samo.*

Sofokles

POCZET GEODETÓW POLSKICH

Nauczyciele - Wychowawcy - Profesorowie

Kasper WEIGEL (1880-1941)

Prof. Kasper Weigel to jedna z najwybitniejszych postaci polskiej geodezji w pierwszej połowie bieżącego stulecia, uczonego o wielkim aktualnym jeszcze do dziś dorobku naukowym, aktywnym działacz społecznym, człowiekiem o szerokich horyzontach i wielostronnych zamiłowaniach.

Był twórcą polskiej szkoły rachunku wyrównawczego, pionierem fotogrametrii, wyróżniał się w poszukiwaniu nowych dróg w nauce.

Urodził się we Lwowie 10 czerwca 1880 r. Tamże uczęszczał do II Państwowego Gimnazjum, które ukończył w 1898 r. W tym samym roku rozpoczął studia na Wydziale Inżynierii Politechniki Lwowskiej, noszącej wówczas oficjalną nazwę Szkoły

Politechnicznej we Lwowie. Egzamin dyplomowy złożył w maju 1903 r. z postępowaniem „bardzo uzdolniony” i już od 1 lipca tegoż roku rozpoczął pracę jako asystent przy trasowaniu i obwie kolei Lwów-Podhajce.

W roku 1905 awansował na stanowisko adiunkta budowy. Po pięcioletniej praktyce inżynierskiej, w 1908 r. Weigel zdecydował się na karierę naukową, podejmując obowiązki asystenta przy Katedrze Miernictwa Politechniki Lwowskiej. Rok później uzyskał stopień doktora za pracę z zakresu rachunku wyrównawczego oraz w związku z tym mianowanie na stanowisko adiunkta. W roku 1911 habilitował się i rozpoczął niezwłocznie wykłady z miernictwa oraz rachunku wyrównawczego. W roku 1912 docent Kasper Weigel został mianowany profesorem nadzwyczajnym, a w 1918 r. profesorem zwyczajnym Politechniki Lwowskiej.

Po odzyskaniu niepodległości rząd polski zaprosił prof. Weigla do zorganizowania krajowej służby mierniczej, mianując go z dniem 1 lutego 1919 r. szefem Sekcji Mierniczej w Ministerstwie Robót Publicznych. Praca w administracji nie odpowiadała jednak zainteresowaniom uczonego i mimo osiągniętych rezultatów powrócił on we wrześniu 1919 r. do swych obowiązków na Politechnice Lwowskiej.

W tym okresie, wraz z innymi profesorami ze Lwowa i Warszawy, czynił intensywne starania o utworzenie na Politechnice Warszawskiej Wydziału Mierniczego. Starania te przyniosły pożądaną skuteczną i w 1921 r. Wydział Mierniczy PW rozpoczął pracę.

Efektywna działalność organizacyjna przysporzyła Weiglowi ogólne poważanie w lwowskim środowisku naukowym. Przejawem tego poważania może być wybór uczonego na stanowisko dziekana Wydziału Inżynierii Lądowej i Wodnej w roku akademickim 1920/1921. W miarę upływu lat poważanie to rosło, rosła też aktywność prof. Weigla w życiu naukowym w kraju i za granicą. Został członkiem zwyczajnym Akademii Nauk Technicznych, wybrano go

prezesem Sekcji Geodezyjnej Komitetu Geodezyjno-Geofizycznego Polskiej Akademii Umiejętności, był członkiem Towarzystwa Naukowego we Lwowie, Warszawskiego Towarzystwa Naukowego, Państwowej Rady Mierniczej, oraz prezesował Polskiemu Towarzystwu Fotogrametrycznemu.

Wielokrotnie reprezentował geodezję polską za granicą. Uczestniczył w Kongresach Międzynarodowej Unii Geodezyjno-Geofizycznej (w 1927 r. w Pradze i w 1930 r. w Sztokholmie) oraz Kongresach Fotogrametrycznych (w 1926 r. w Berlinie, w 1930 r. w Zurychu, w 1938 r. w Rzymie). Był przez wiele lat członkiem Komisji Stałej Międzynarodowej Unii Geodezyjno-Geofizycznej.

W dorobku naukowym prof. Weigla na jedno z czołowych miejsc wysuwały się prace z dziedziny fotogrametrii. Był właściwie pierwszym Polakiem, który propagował wykorzystanie metod fotogrametrycznych w geodezji. Jeszcze jako młody profesor miernictwa uwzględniał w swoich wykładach fotogrametrię i utrzymywał serdeczny kontakt z nestorami fotogrametrii europejskiej, profesorami Finsterwalderem, Doleżalem i Baeschlinem.

Działalność prof. Kaspra Weigla charakteryzowała się powiązaniem prac badawczych i dydaktycznych z inżynierską praktyką. W zakresie fotogrametrii prowadził osobiście wykonanie zdjęć lotniczych, a następnie kierował opracowaniem map wschodniej części Wysokich Tatr. Opracował także m.in. wspólnie z ówczesnym adiunktem Edmundem Wilczkiewiczem (później profesorem) mapę Lwowa i okolic. Szerokie doświadczenie w pracach fotogrametrycznych sprawiło, że Weigel był zapraszany jako ekspert w tej dziedzinie przez Ministerstwo Robót Publicznych i Wojskowy Instytut Geograficzny.

Drugą, szczególnie ważną dziedziną pracy stanowił rachunek wyrównawczy. Na tym polu uzyskał szereg indywidualnych, oryginalnych osiągnięć, poczynając od swej dysertacji doktorskiej, w której wykazał, że przy wyrównaniu wcięć wstecz, należy uwzględnić trzy niewiadome. Następnie, w związku z prowadzonymi pomiarami kraju, opracował nową metodę wyrównania sieci wieńcowych. W dotychczasowej praktyce przy wyrównaniu tych sieci metodą spstrzeń zawarunkowanych występowały warunki poligonowe, których ułożenie było bardzo uciążliwe. Prof. Weigel opracował metodę eliminującą te uciążliwe warunki, proponując układanie warunków zastępczych, powstałych przez wypełnienie wieńca środkowego teoretycznymi przyległymi trójkątami. Powstałe warunki są wprawdzie liczniejsze, ale prostsze do ułożenia. Metoda ta została spopularyzowana przez autora w zagranicznych czasopiśmie naukowych. Znalazła też od razu zastosowanie praktyczne w Polsce przy obliczaniu głównej sieci triangulacyjnej.

W dorobku prof. Weigla, jako twórcy polskiej szkoły rachunku wyrównawczego, ważne miejsce zajęła jego publikacja pt. „Rachunek wyrównawczy wedle metody najmniejszych kwadratów oraz jego zastosowanie przy rozmierzaniu kraju”, wydana w roku 1923. Publikacja ta odegrała dużą rolę przy kształceniu kadry geodezyjnej i w ogóle przy upowszechnianiu zasad rachunku wyrównawczego w środowisku zawodowym. Wydawnictwo to nie straciło zresztą aktualności do dnia dzisiejszego. Jest ogólnie uznawany jako klasyczny podręcznik rachunku wyrównawczego,

Wartościowe rezultaty osiągnął również prof. Weigel w dziedzinie triangulacji. Jego prace związane były z prowadzonymi w okresie międzywojennym pomiarami kraju, unowocześnieniem istniejących sieci triangulacyjnych i ich powiązaniem z siecią kontynentu. Należał do pionierów propagujących liniowe sieci triangulacyjne. I znów, podobnie jak w innych dziedzinach swojej działalności, nie ograniczał się do opracowań o charakterze naukowym, biorąc czynny udział w terenowych pracach pomiarowych. Niektórymi pomiarami, np. pomiarem baz, kierował osobiście.

Powiązanie teorii z praktyką nadawało charakterystyczny ton całemu dorobkowi prof. Weigla. Jako znakomity teoretyk był on równocześnie doskonale zorientowany w aktualnych problemach praktyki mierniczej, przy czym problemy te poznawał osobiście w rezultacie prowadzonych przedsięwzięć pomiarowych. Był zresztą mierniczym przysięgłym i wykonywał szereg prac scaleniovych oraz pomiarów miast na obszarze Małopolski i Śląska.

Całą działalność prof. Kaspra Weigla, wszystkie jego poczynania naukowe, społeczne, a miał ich niezmierną ilość, oraz prace inżynierskie cechowała niezwykła energia i pracowitość. Posiadał też rzadko spotykaną umiejętność serdecznego i ujmującego postępowania z ludźmi. Cechy te, obok wielkiego dorobku naukowego i zawodowego, postawiły Go w szeregu czołowych osobistości środowiska.

Naukowa i dydaktyczna oraz inżynierska działalność nie wypełniały w pełni życia prof. Weigla. Był czynnym społecznikiem, brał żywy udział w różnych przedsięwzięciach społecznych, należał bowiem do wielu stowarzyszeń kulturalnych i charytatywnych. Między innymi przez długi okres czasu pełnił funkcję wiceprezesa Kasyna Literackiego we Lwowie, udzielał się w pracach samorządu miejskiego miasta Lwowa, przyjął wiele obowiązków

społecznych na Politechnice Lwowskiej. Nie traktował przy tym tych obowiązków jako honorowych godności.

Będąc Kuratorem chóru studentów Politechniki Lwowskiej uczestniczył często w jego próbach i występach. Jako miłośnik muzyki komponował utwory, które były później przez ten chór wykonywane. Podobnie na stanowisku Kuratora Bratniej Pomocy Studentów Politechniki Lwowskiej brał udział w długotrwałych niekiedy posiedzeniach tej organizacji, łagodząc spory i zatargi wśród młodzieży akademickiej.

Był również Kuratorem Koła Studentów Inżynierii Mierniczej w macierzystej uczelni.

te wysoką rangę społeczną potwierdziła też zbrodnicza decyzja niemieckich okupantów, którzy zaliczyli prof. Kaspra Weigla do grupy przedstawicieli polskiej elity intelektualnej, przeznaczonej do eksterminacji. W nocy z 3 na 4 lipca 1941 roku profesor Kasper Weigel został aresztowany i natychmiast potem rozstrzelany. W egzekucji tej, która odbyła się w rejonie Wzgórz Wulekich, zginęło ponad dwudziestu uczonych z ośrodka lwowskiego oraz liczni członkowie ich rodzin. Wśród ofiar znalazł się również aresztowany wraz z ojcem syn prof. Weigla.

Stanisława PACHUTA

Literatura:

Andrzej Pachuta, Stanisław Pachuta. Kierunki rozwoju i osiągnięcia geodezji polskiej. Warszawa 1996 r.

Czesław Kamela. Walenty Szpunar. Kasper Weigel wybitny geodeta i człowiek. Warszawa 1982 r.

Opiniowanie aktów prawnych

Stowarzyszenie otrzymało z Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miasta do zaopiniowania projekty następujących aktów prawnych:

1. Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie trybu dokonywania podziałów nieruchomości oraz sposobu sporządzania i rodzaju dokumentów wymaganych w tym postępowaniu.
2. Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie przepisów wykonawczych dotyczących działalności zawodowej w dziedzinie gospodarowania nieruchomościami.
3. Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie przepisów wykonawczych dotyczących scalania i podziału nieruchomości.

Podobnie jak poprzednio, projekty rozporządzeń są dość obszerne i nie sposób jest je drukować w „Wiadomościach”, przedstawiamy jedynie uwagi Stowarzyszenia. Oczywiście są one mało czytelne (nie znając projektu rozporządzenia), drukujemy je jednak, ponieważ duża liczba członków SGP ma dostęp do tych projektów.

Poniżej drukujemy uwagi SGP do rozporządzeń wyszczególnionych pod Nr 1 i 2. Do rozporządzenia wyszczególnionego pod Nr. 3 nie zgłosiliśmy uwag, ponieważ pismo w tej sprawie dotarło do Stowarzyszenia w dniu posiedzenia komisji uzgadniającej.

Wiceprezes

Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast
Janusz Lubas

I. Uwagi ogólne

Zarząd Główny Stowarzyszenia Geodetów Polskich pozytywnie opiniuje rozwiązania przyjęte w przesłanym nam projekcie rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie trybu dokonywania podziałów nieruchomości oraz sposobu sporządzania i rodzaju dokumentów wymaganych w tym postępowaniu, dotyczące:

- obowiązku opracowywania wstępnego projektu podziału,
- obowiązku utrwalania nowo wyznaczonych punktów granicznych (podziału) znakami granicznymi.

Brak w poprzednich przepisach ww. obowiązków utrudniał działanie geodetów wykonujących podziały nieruchomości, a także administracji prowadzącej postępowanie podziałowe.

Natomiast zastrzeżenia nasuwa sposób rozwiązania w ww. projekcie problemu granic dzielonej nieruchomości. Zdaniem naszym, rozwiązania te charakteryzują się brakiem dostatecznego poszanowania granic własności ustalonych według stanu prawnego, a także wątpliwości budzą podstawy prawne proponowanych rozwiązań.

II. Uwagi szczegółowe

1. § 2 ust. 3 - przepis ten jest zbędny. Podział nieruchomości może nastąpić jeżeli jest zgodny z planem zagospodarowania przestrzennego lub w pewnych przypadkach decyzją o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, a nie od celu dokonywanego podziału, nie jest więc zasadne wprowadzanie dodatkowego obowiązku w stosunku do wnioskodawcy podziału.
2. § 2 ust. 4 pkt 4. Pojęcie „mapy ewidencyjnej” powinno się zastąpić np. pojęciem „mapy katastralnej”; skoro w świetle art. 26 ust. 1 i art. 224 ustawy (o gospodarce nieru-

chomościami) nie używa się w ustawie pojęcia „ewidencja gruntów i budynków”, nie używa się tego pojęcia także w innych paragrafach opiniowanego rozporządzenia - a zatem konsekwentnie należy postąpić i tutaj.

3. § 2 ust. 5 pkt 4. Punkt ten powinien być punktem pierwszym. Ponadto nie jasnym jest, co powinien on zawierać, czy ma być odrębnym opisem, czy należy go dokonać na mapie.
4. § 3 ust. 4. Należy przeanalizować zapis tego ustępu w świetle postępowania podziałowego prowadzonego przez sąd, a szczególnie w świetle ostatniego zdania w art. 96 ust. 2 oraz § 11; naszym zdaniem w § 11 słowa „przepisy § 3-6” należy zastąpić słowami: „przepisy § 3 ust. 1-3, § 4-6”.
5. § 4. treść tego paragrafu niejasna i skomplikowana - wymaga zasadniczego prze-eredagowania. Z obecnego brzmienia tego paragrafu można wyciągnąć (może zły) wniosek, że do wykonania takiego podziału nie trzeba posiadać uprawnień zawodowych.
6. § 4 ust. 1. Na początku należy dodać słowa „Wstępny projekt podziału oraz” i dalej jak w tekście. Wstępny projekt podziału powinna wykonywać także osoba posiadając uprawnienia zawodowe, choćby mając na uwadze ewentualne uzupełnienie mapy na której opracowuje się wstępny projekt (§ 2 ust. 4 pkt 4).
7. § 4 ust. 2. Proponuje się zastąpić słowo „czynności” słowem „dokumenty” (patrz § 2 ust. 4 pkt 1), a słowo „wykonuje” słowem „przygotowuje” (patrz uzasadnienie - wiersz trzeci od dołu strony pierwszej).
8. § 5 ust. 1. Przeniesienie do rozporządzenia zapisu art. 26 ustawy, który dotyczy jedynie nabywania gruntów na własność Skarbu Państwa lub gminy i odniesienie tego przepisu do wszystkich dzielonych nieruchomości, także prywatnych, budzi zasadnicze wątpliwości.
9. § 5 ust. 2, 3 i 4 - skreślić

Pomyśl „przyjęcia granicy prawnej”, do którego to postępowania zastosowano częściowo przepisy ustawy prawo geodezyjne i kartograficzne dotyczące rozgraniczenia - jest nie do przyjęcia. Takie wybiórcze zastosowanie przepisów innej ustawy w rozporządzeniu, nie powinno i nie może mieć miejsca, gdyż nie uwzględnia różnorodnych aspektów sprawy, w szczególności nie zapewnia praw stronom postępowania.

Ponadto żadne przepisy prawne nie przewidują czynności „przyjęcia przebiegu granic”, w związku z tym nie ma podstaw do zawiadomiania stron o takich czynnościach oraz do sporządzania protokołu. Co się stanie, jeśli strona się nie zgłosi? itd.

Zasadniczą wątpliwość budzi także ust. 4, wg którego można podzielić nieruchomości, dla której nie ustalono żadnych granic. Stwierdzenie, że „ustalenie spornych granic może nastąpić w odrębnym postępowaniu” ma następujące mankamenty:

- nie chodzi chyba o ustalenie spornych granic a o ustalenie granic nieruchomości wg stanu prawnego,
- nie podano o jakie postępowanie chodzi i kiedy i na czyj wniosek takie postępowanie powinno zostać przeprowadzone. Co się stanie jeśli w wyniku ustalania znaczenie zmienionej granicy podział będzie niemożliwy do przeprowadzenia.

Jeżeli treść § miałaby pozostać w dotychczasowej treści, należałoby dodać ustęp 6 o treści:

„6. Przepisów ust. 2 i ust. 3 nie stosuje się w przypadku uprzedniego ustalenia i przyjęcia granic nieruchomości w szczególności w trybie § 38 Rozporządzenia Ministrów Gospodarki Przestrzennej i Budownictwa oraz Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 17.12.1996 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków (Dz.U. Nr 158 poz. 81). Bezasadne jest ponowne potwierdzanie granic prawnych nieruchomości, które uprzednio zostały już ustalone,

10. § 6. Treść tego paragrafu naszym zdaniem nie jest pełna, w związku z czym proponujemy następujące jego brzmienie: „Projekt podziału, o którym mowa w art. 96 ust. 1, powinien zawierać dane dotyczące dzielonej nieruchomości i nowo wydzielonych działek gruntu, a w szczególności:

1. nazwę jednostki ewidencyjnej, numer lub nazwę obrębu ewidencyjnego, numer arkusza mapy,
2. szkic mapy,
3. granice dzielonej nieruchomości ustalone wg stanu prawnego,
4. granice projektowanych działek gruntu i ich numery przedstawione w kolorze czerwonym,
5. powierzchnie wg stanu przed i po podziale w formie wykazu powierzchni na mapie lub rejestrze jako odrębnego dokumentu,
6. oznaczenie ksiąg wieczystych lub zbiorów dokumentów,
7. miary czołowe,
8. nazwy ulic,
9. numery porządkowe nieruchomości,
10. budynki i ogrodzenia trwałe,
11. klasy bonitacyjne i użytki,
12. dla nieruchomości sąsiednich: numery lub nazwy obrębów, numery działek ewidencyjnych, oznaczenia ksiąg wieczystych lub zbiorów dokumentów oraz budynki stojące bezpośrednio przy granicach nieruchomości,
13. propozycje dotyczące odpowiednich służebności zapewniających dostęp do nowo wydzielonych działek gruntu,
14. inne niezbędne dane lub informacje.

11. § 8. W świetle art. 96 ust. 4 ustawy należałoby rozważyć czy nie istnieje potrzeba zamieszczenia w tym paragrafie zapisu, iż prawomocne orzeczenie sądu także stanowi podstawę do umieszczenia na mapie podziału odpowiedniej klauzuli, a także do utrwalenia nowo wyznaczonych punktów granicznych.

12. § 9 ust. 2. Słowa „okazania znaków” zastąpić słowami „przekazania znaków”.

Ponadto pod rozwagę podaje się propozycje rozwinięcia problemu „wskazania interesu prawnego” (§ ust. 4 pkt 2).

Zainteresowani przygotowując wniosek o podział nieruchomości, reprezentujący różny poziom wykształcenia, mogą mieć poważne trudności w sformułowaniu tego interesu.

Opinię Stowarzyszenia przygotował zespół w składzie: koledy B. Grzechnik, Z. Marzec i M. Szymański.

Urząd Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast
Pan Dyrektor Henryk Jędrzejewski

Wnioski i uwagi szczegółowe do projektu Rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie przepisów wykonawczych dotyczących działalności zawodowej w dziedzinie gospodarowania nieruchomościami.

Rozdział I

- w § 3 wprowadzić definicję i określenie pojęcia „operat szacunkowy” powołany w § 9 ust. 3 pkt 1 i ust. 4

(czy to ma być udział osoby zainteresowanej w zespole wyceniającym czy też projekt operatu szacunkowego).

Rozdział II

- § 4 - przynajmniej do czasu powołania „Samorządów Zawodowych” organizację praktyk winien sprawować wyłącznie Prezes Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast, a więc ust. 4 należy wykreślić.

- § 5 ust. 1 powinien brzmieć - „Opiekunem praktyk może być tylko osoba uprawniona odpowiednio w zakresie szacowania, obrotu lub zarządzania nieruchomościami z zastrzeżeniem ust. 3”.

- § 6 ust. 1 wykreślić „z zastrzeżeniem ust. 3”
ust. 3 wykreślić w całości.

- § 9 ust. 3 pkt 1 - należy jednoznacznie określić na czym ma polegać wykonanie 15 operatów szacunkowych (projekty operatów szacunkowych czy udział w zespole rzeczoznawców).

pkt 2 i 3 - treść tych punktów dotycząca praktyk pośredników i zarządców jest zdecydowanie odmienna niż w przypadku rzeczoznawców majątkowych.

Należy sprecyzować w jaki sposób udokumentować znajomość wykonywanych czynności.

pkt 4 - po słowach „10 operatów szacunkowych” dodać w nawiasie (projektów operatów szacunkowych).

- § 10 ust. 2 sprecyzować formę wykonanych w ramach praktyki przez osobę zainteresowaną operatów szacunkowych.

Rozdział III

- § 12 ust. 2 - skreślić lub dostosować treść do ustawowego wymogu ustawicznego kształcenia i doskonalenia kwalifikacji zawodowych.

- § 13 - proponuje się wprowadzić następujące zmiany w skali punktowej

ad 1) 100 pkt za uzyskanie stopnia naukowego z dziedziny związanej z gospodarką nieruchomościami

ad 3) 30 pkt za publikację recenzowane, 5 pkt za publikację nierecenzowane

- § 15 ust. 4 - skreślić (do czasu powstania „Samorządu Zawodowego” oceny winien dokonywać Prezes UM i RM jako organ administracyjny).

Rozdział IV

- § 17 ust. 3 - określić tryb i sposób wylaniania i powoływania osób funkcyjnych Komisji Kwalifikacyjnej.

Rozdział V

- § 33 ust. 2, 3 - przeanalizowania wymaga celowość bardzo precyzyjnego określenia kosztów postępowania kwalifikacyjnego. Nie sposób przewidzieć wszelkich mogących wystąpić kosztów, które mogą być uzależnione od miejsca przeprowadzania postępowania kwalifikacyjnego.

- § 34 dodać ust. 4 - w którym należy określić kto zatwierdza rozliczenia kosztów postępowania kwalifikacyjnego przedstawione przez Organizatora.

Rozdział VII

- § 41 ust. 3 - określić kto i w jakim trybie wylaniania i powołuje przewodniczącego i zastępców przewodniczącego Komisji Odpowiedzialności Zawodowej.

W trakcie posiedzenia Komisji Uzgadniającej przedstawiciel Stowarzyszenia wycofał wniosek SGP dotyczący Rozdziału II § 4.

Uwagi przygotowała Sekcja Szacowania Nieruchomości i Gospodarki Przestrzennej.

PRZEGLĄD Geodezyjny

- to nasze pismo.

**Wydaj 2.75 zł na prenumeratę,
a nie będziesz żałował!**

Członkowie Honorowi SGP

Mieczysław Kwiatkowski urodził się 13 grudnia 1921 r. we Lwowie. Małą maturę zdał w 1939 r. Podczas wojny ukończył liceum i rozpoczął pracę. W latach 1942-1944 pracował w Niemieckim Kolejowym Urzędzie Mierniczym we Lwowie jako pomoc mierniczego. W roku 1946 osiedlił się w Bytomiu i rozpoczął pracę w Zbarskim Zjednoczeniu Przemysłu Węglowego jako technik mierniczy. W tym czasie uczęszczał do 2-letniego Liceum Mierniczego w Katowicach.

Po ukończeniu liceum zdał w roku 1949 egzamin eksternistyczny w 3-letnim Liceum Mierniczym w Warszawie. W roku 1967 zdał egzamin na stopień inżyniera geodety przed Państwową Komisją Weryfikacyjną na AGH w Krakowie. W roku 1949 przeniósł się do Wrocławia, gdzie rozpoczął pracę w Państwowym Przedsiębiorstwie Mierniczym, Oddział Terenowy w Poznaniu, Biuro Terenowe we Wrocławiu. W roku 1952 przeniósł się do Katowickiego OPM-u, Wydział Produkcyjny we Wrocławiu, gdzie pełnił funkcję kierownika działu robót. Wydział ten w roku 1958 przekształcił się w Okręgowe Przedsiębiorstwo Miernicze, gdzie pracował jako zastępca dyrektora, a następnie naczelnny inżynier. Po kolejnym przekształceniu się Przedsiębiorstwa w Okręgowe Przedsiębiorstwo Geodezyjno-Kartograficzne został mianowany na stanowisko dyrektora ds. produkcji. W latach 1964-1978 oprócz pracy w przedsiębiorstwie prowadził wykłady w Technikum Geodezyjnym we Wrocławiu. Po przejściu na emeryturę w roku 1982, pracował nadal jako biegły sądowy. Do Stowarzyszenia Geodetów Polskich wstąpił w roku 1950. Od początku bardzo aktywnie pracował w Zarządzie Oddziału Wrocławskiego. Pełnił tam szereg odpowiedzialnych funkcji. Był skarbnikiem Oddziału, Przewodniczącym Komisji Oświatowo-Szkoleniowej, a w latach 1967-1969 Przewodniczącym Zarządu Oddziału. Od roku 1969 do 1992 pełnił funkcję wiceprzewodniczącego Zarządu Oddziału. W roku 1992 Walne Zebranie Oddziału nadało Mu tytuł Honorowego Przewodniczącego Oddziału.

Działal bardzo aktywnie w Radzie Wojewódzkiej NOT we Wrocławiu Pełnił tam między innymi funkcję przewodniczącego Komisji Odznaczeń. Był inicjatorem i organizatorem wielu imprez naukowo-technicznych organizowanych przez SGP.

Stowarzyszenie Geodetów Polskich w dowód uznania i podzięce za pracę nadało Mu w roku 1986, podczas Zjazdu Delegatów SGP w Olsztynie, najwyższą Godność w Stowarzyszeniu - Członka Honorowego SGP.

Zmarł 13 grudnia 1994 r. i został pochowany na Cmentarzu Komunalnym w Świdnicy.

Literatura: inż. Mieczysław Kwiatkowski 1921-1994 - Przegląd Geodezyjny.

T. Kuźnicki

Inż. Kazimierz Michalik urodził się w dniu 15 lutego 1912 r. w Garwolinie.

Po ukończeniu gimnazjum w Garwolinie, kontynuował naukę w Państwowej Szkole Mierniczej w Warszawie, którą ukończył w 1931 r. otrzymując tytuł mierniczego. Po wojnie w dniu 23 maja 1959 r. złożył egzamin przed Komisją Weryfikacyjną na Politechnice Warszawskiej i otrzymał stopień inżyniera. Pracę zawodową rozpoczął w 1931 r. jako praktykant u mierniczego przysięgłego Władysława Zalewskiego, następnie (od 1932 r.) u mierniczego przysięgłego Waclawa Nowaka, wykonując prace związane z przebudową ustroju rolnego oraz pomiary w mieście stołecznym Warszawie. 20 lutego przejął biuro po mierniczym przysięgłym Henryku Sąchockim w Warszawie i wykonywał skalenia gruntów na zlecenie Wojewódzkiego Urzędu Warszawskiego oraz Lubelskiego.

W czasie okupacji występował jako biegły sądowy w Sądzie Grodzkim w Garwolinie.

Po wojnie, w roku 1944 rozpoczął pracę u Pełnomocnika PKWN do spraw Reformy Rolnej na powiat garwoliński. W roku 1946 został podkomisarzem ziemskim w Urzędzie Ziemskim w Garwolinie. W latach 1947/48 pracował w wolnym zawodzie, wykonując szereg prac geodezyjnych związanych ze sporządzaniem planów zagospodarowania wsi.

W roku 1949 przeszedł do pracy w Warszawskim Okręgowym Przedsiębiorstwie Mierniczym, a w roku 1959 przeniósł się do Warszawskiego Przedsiębiorstwa Geodezyjnego. Pełnił tam między innymi funkcję kierownika grupy, a potem kierownika pracowni. W roku 1978 przeszedł na emeryturę.

Po przejściu na emeryturę pracował nadal w Spółdzielni Geodezyjnej „Technoplan”, zajmując się kontrolą techniczną.

Działalność społeczną rozpoczął przed wojną, biorąc czynny udział w Związku Mierniczych Przysięgłych Rzeczypospolitej Polskiej. Po wojnie, od roku 1945, aktywnie pracuje w Związku Mierniczych Rzeczypospolitej Polskiej, a następnie w Stowarzyszeniu Geodetów Polskich.

W latach 50. był sekretarzem Oddziału Warszawskiego SGP. Od 1959 r. aż do 1992 r. pracuje w Głównej Komisji Rewizyjnej SGP, gdzie pełnił następujące funkcje: 1959-1961 członek, 1962-1980 sekretarza, a w latach 1980-1992 wiceprzewodniczącego komisji. Poza tym działał w różnych komisjach technicznych, był również delegatem z wyboru imiennego na Zjazdy Delegatów SGP.

Stowarzyszenie Geodetów Polskich w dowód uznania i podzięce za pracę nadało Mu w 1986 r. na Zjeździe Delegatów SGP w Olsztynie najwyższą godność w naszej Organizacji - Członka Honorowego SGP.

Zmarł dnia 24 lipca 1996 r. i został pochowany na Cmentarzu Bródnowskim w Warszawie.

Tadeusz Kuźnicki

Z prac Prezydium Zarządu Głównego SGP

Decyzje i ustalenia

Zebranie w dniu 10.12.1997 r.

- ▶ Zatwierdzono wzór nowej legitymacji członkowskiej SGP.
- ▶ Zapoznano się z uwagami do projektu Rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie trybu dokonywania podziałów nieruchomości oraz sposobu sporządzania i rodzaju dokumentów wymaganych w tym postępowaniu. Uwagi przygotował Zespół w składzie Koledzy: B. Grzechnik, Z. Marzec i M. Szymański. Postanowiono skierować te uwagi do Urzędu Mieszkalnictwa i Rozwoju Miast.
- ▶ Delegowano Kol. W. Żukowskiego do Rady Konsultacyjno-Programowej Przeglądu Technicznego.
- ▶ Zatwierdzono protokół z Konkursu Prac Scaleniowych za 1996 r.
- ▶ Zatwierdzono preliminarz wydatków związanych z organizacją XX Ogólnopolskiego Konkursu Wiedzy Geodezyjnej i Kartograficznej. Preliminarz opiera na sumę 43.000,- zł
- ▶ Przyznano dwie zapomogi losowe każda po 500,- zł.

Zebranie w dniu 13.01.1998 r.

▶ Przewodniczący SGP Kol. St. Kluska poinformował Prezydium o spotkaniach z Ministrem M. Naglewskim oraz z wiceprezesem GUGiK J. Albinem.

Spotkanie z Ministrem M. Naglewskim miało miejsce w dniu 8.01.1998 r. W trakcie rozmów omówiono sprawy organizacji służby geodezyjnej w nowym podziale administracyjnym kraju. Uznano, że najlepszym rozwiązaniem byłoby, aby służba geodezyjna była rządową administracją specjalną. Dyskutowano nad sprawą katastru, a także Kongresu Katastralnego organizowanego przez SGP w roku bieżącym. Ustalono dalsze formy współpracy.

W spotkaniu wzięli udział: Minister M. Naglewski, Główny Geodeta Kraju J. Racki, Przewodniczący SGP St. Kluska i Sekretarz Generalny SGP T. Kuźnicki.

Również w dniu 8.01.1998 r. odbyło się spotkanie z wiceprezesem GUGiK J. Albinem. Celem tego spotkania było omówienie spraw związanych z koniecznością przyspieszenia opracowania Instrukcji technicznych. Otrzymaaliśmy zapewnienie, że GUGiK w roku bieżącym będzie czynił starania o opracowanie i wydanie około 6-10 instrukcji technicznych. Dalsze opracowane zostaną w następnym roku. Omówiono również sprawy szkolenia prowadzonego przez Zespół Rzeczoznawców SGP. Prezes stwierdził, że zgodnie z porozumieniem GUGiK-SGP Urząd będzie popierał tę formę doskonalenia zawodowego.

W spotkaniu udział wzięli: wiceprezes GUGiK J. Albin, Dyrektor Departamentu St. Gelo, Przewodniczący SGP St. Kluska, Sekretarz Generalny SGP T. Kuźnicki i Kierownik Zespołu Rzeczoznawców SGP M. Szymański.

▶ Zapoznano się z opracowaniem przygotowanym przez Kol. St. Kluskę pt. „Założenia do organizacji państwowej służby geo-

dezyjnej i kartograficznej w związku z reformą podziału administracyjnego kraju”. Postanowiono zwołać na dzień 21.01.1998 r. Nadzwyczajne Zebranie Zarządu Głównego SGP celem wypracowania stanowiska SGP w sprawie organizacji geodezji. Podstawą do dyskusji na zebraniu będą wymienione „Założenia...”.

Nadzwyczajne Zebranie Zarządu Głównego SGP

W dniu 28.01.1998 r. odbyło się w Warszawie Nadzwyczajne Zebranie Zarządu Głównego SGP.

Podstawowym punktem obrad było wypracowanie stanowiska Stowarzyszenia w sprawie organizacji geodezji w nowym podziale administracyjnym kraju.

Podstawą do dyskusji były przesłane Członkom Zarządu Głównego „Założenia do organizacji państwowej służby geodezyjnej i kartograficznej w związku z reformą podziału administracyjnego kraju.

Po blisko trzygodzinnej ożywionej dyskusji i przedstawieniu różnych koncepcji, Zarząd Główny zajął następujące stanowisko w sprawie podstawowych kierunków organizacji służby geodezyjnej i kartograficznej:

- służba geodezyjna jako administracja zespolona
- niepodzielność zasobu geodezyjnego
- przeniesienie gospodarki nieruchomościami do Głównego Geodety Kraju.

W drugim punkcie obrad powołano nowy Oddział SGP, który przyjął nazwę Kujawsko-Dobrzyński Oddział SGP we Włocławku. Oddział skupia ponad 100 geodetów.

Następnie nadano tytułu „Zasłużony Senior SGP” następującym Koleżankom i Kolegom:

- O/Białystok - 1. Edwardowi Gamarackiemu
2. Jerzemu Markowskiemu
- O/Gdańsk - 3. Piotrowi Góralowi
4. Arturowi Orłowi
5. Mieczysławowi Sulczyńskiemu
- O/Warszawa 6. Marii Januszko
7. Zofii Barbarze Kowalskiej
8. Aleksandrowi Kowalskiemu
9. Januszowi Niezgodzie
10. Stanisławowi Różance

Ustalono, że do lipca br. składka członkowska nie ulegnie zmianie i będzie wynosiła 6 zł miesięcznie. Emeryci, renciści, osoby będące na urlopiach wychowawczych, żołnierze pełniący zasadniczą służbę wojskową, płacą po 50% ww. składki. Osobom bezrobotnym zawiesza się płacenie składek do czasu znalezienia pracy. Członkowie honorowi SGP, członkowie, którzy ukończyli 75 lat oraz inwalidzi I grupy nie płacą składek członkowskich.

Nie możesz zasnąć?

Żle śpisz?

Budzisz się w nocy z lękiem?

**JUŻ WIEM - pewnie nie zapłaciłeś jeszcze
składek członkowskich SGP za 1997 rok!**

Nowi członkowie SGP

Oddział w Rzeszowie

1. Marszałek Piotr
2. Gromadzki Witold
3. Lewandowska Barbara
4. Mucha Marta
5. Rej Barbara
6. Nachtygal Barbara
7. Fluda Andrzej
8. Wrona Józef
9. Świstek Jan
10. Frączek Antoni
11. Grzywacz Joanna
12. Krawiec Dorota
13. Czuchara Stanisław
14. Chorzępa Krzysztof
15. Jarosz Robert
16. Krukurka Krzysztof
17. Lombara-Skura Alicja
18. Barzycka Teresa

Oddział SGP w Szczecinie

1. Wiesław Dąbrowski
2. Jarosław Kocik
3. Teresa Kodrulewska
4. Dorota Kowalewska
5. Jolanta Majczuk
6. Sławomir Majczuk
7. Elżbieta Pyskło
8. Marek Wiśniewski
9. Stanisław Woźniak
10. Krystyna Zaworska

Oddział SGP we Wrocławiu

Kolo Zakładowe nr 11 przy Przedsiębiorstwie Geologicznym „PROXIMA“

1. Ryszard Trent
2. Bronisław Palewicz
3. Zbigniew Buczek
4. Stanisław Majchrzak
5. Seweryn Tabisz

Kolo Zakładowe nr 17 przy Zarządzie Geodezji, Kartografii i Katastru Miejskiego

6. Monika Kotula
7. Agnieszka Szulc
8. Anna Jakóbczyk
9. Bożena Pośpiech
10. Halina Chudziak
11. Elżbieta Wieczorek
12. Jerzy Pluskwa
13. Ilona Paul
14. Anna Okniańska
15. Małgorzata Leopolska
16. Robert Rajczakowski
17. Leokadia Zakrzewska-Szydelko
18. Jarosław Różyło
19. Maria Koźmińska
20. Emilia Grabara
21. Teresa Antos
22. Maria Kozioł
23. Czesława Stopyra
24. Anna Makolska
25. Lidia Wysocka
26. Lidia Wróbel

NAGRODY II STOPNIA

W dniu 15 grudnia 1997 r. Minister M. Naglewski wręczył nagrody Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji za wybitne osiągnięcia w architekturze i budownictwie oraz geodezji i kartografii.

W dziedzinie geodezji i kartografii wręczono dwie nagrody II stopnia:

Dla zespołu w składzie: **Jan Ziobro, Romuald Kaczyński, Ireneusz Ewiak, Honorata Roziewska, Waldemar Rudnicki, Zbigniew Goliaszewski (Instytut Geodezji i Kartografii ul. Jasna 2/4, 00-950 Warszawa, tel/fax 827-03-28) za „Opracowanie i wdrożenie technologii cyfrowej aerotriangulacji, tworzenia numerycznego modelu terenu i ortofotomapy ze zdjęć lotniczych”.**

W ramach opracowania skompletowano optymalny zestaw urządzeń i oprogramowania umożliwiające cyfrowe wykonanie aerotriangulacji, tworzenie numerycznego modelu terenu, tworzenie ortofotografii oraz jej redakcję kartograficzną i drukowanie. Technologia charakteryzuje się zastąpieniem obserwacji stereoskopowych automatyczną korelacją o określonych, optymalnych parametrach. Przy wykorzystaniu tej technologii opracowano ortofotomapy:

■ gminy Warszawa- Bemowo w postaci cyfrowej na płytach CD i w postaci wydrukowanej,

■ terenu kopalni Węgla Brunatnego Turów.

Ponadto przeprowadzono szkolenie pracowników, umożliwiające szersze zastosowanie technologii.

Stowarzyszenie Geodetów Polskich składa serdeczne gratulacje.

Dla zespołu w składzie: **Janusz Andrzejewski, Brygida Łoś, Irena Winnowicz (Zarząd Geodezji i Katastru Miejskiego GEOPOZ, 61-655 Poznań, ul. Gronowa 20, tel. 823-18-63) za „Opracowanie technologii i wykonanie numerycznej mapy miasta Poznania metodą fotogrametryczną”.** Technologia ta dzięki właściwej organizacji prac fotogrametrycznych oraz systemu informacji przestrzennej przynosi znaczne obniżenie kosztów tworzenia i prowadzenia mapy miasta, np. przy jej zastosowaniu zmniejsza się od 8 do 10 razy liczba fotopunktów, co uzyskano wyznaczając przy użyciu GPS pozycje samolotu, z którego wykonuje się zdjęcia lotnicze. Przy użyciu tej technologii opracowano numeryczną mapę miasta Poznania o poziomie prezentacji bazy graficznej 1:2000 z uwzględnieniem rozpoznanych potrzeb w zakresie:

■ gospodarki gruntami,

■ planowania przestrzennego,

■ zarządzania infrastrukturą branżową,

■ ochrony środowiska,

■ wymiaru podatków.

Stowarzyszenie Geodetów Polskich składa serdeczne gratulacje.

W OBIEKTYWIE GEODETÓW FOTOINFORMACJE

Jubileusz 60-lecia pracy zawodowej

W dniu 9 stycznia br. odbyła się w Domu Technika NOT w Warszawie uroczystość związana z 60-leciem pracy zawodowej Kol. Edwarda Lewandowskiego.

Poniżej krótki życiorys Kol. E. Lewandowskiego członka Stowarzyszenia Geodetów Polskich od 18.04.1947 r.

Urodził się w dniu 13.10.1914 r. w dawnym województwie poznańskim. Po ukończeniu Państwowego

Gimnazjum Humanistycznego rozpoczął pracę w Urzędzie Katastralnym w Nakle n/Notecią. Po roku pracy zdał egzamin do Państwowej Szkoły Miarnej w Warszawie, którą ukończył w 1936 r. Od roku 1937 do 1944 pracował na stanowisku mierniczego w Starostwie Powiatowym w Warszawie. W lipcu 1939 r. został zmobilizowany i skierowany do 26 PAL do Żnina. W dniu 1.09.1939 r. został dowódcą oddziału specjalnego do zwalczania tzw. piątej kolumny, a następnie do ochrony sztabu dowódcy artylerii dywizyjnej. Brał udział w walkach pod Sochaczewem, Strykowem, Łowiczem i w Puszczy Kampinowskiej. Do niewoli został wzięty we wsi Laski, następnie zbiegł i wrócił do poprzedniej pracy w Warszawie. W latach 1944-1946 pracował w Urzędzie Ziemskim w Warszawie. W roku 1946 uzyskał tytuł mierniczego przysięgłego, a w roku 1950 stopień inżyniera geodety na Politechnice Warszawskiej. Do roku 1953 prowadził własne biuro w Otwocku. Od roku 1954 do 1957 pracował w Okręgowym Przedsiębiorstwie Geodezyjnym w Warszawie. Następnie przeniósł się do Spółdzielni Pracy „Technoplan”, gdzie do roku 1979 pracował na pełnym etacie, a następnie do dnia dzisiejszego na 1/2 etatu.

Bardzo aktywnie działał w SGP, pełnił szereg funkcji, był między innymi członkiem Zarządu Głównego SGP z wyboru imiennego.

Spotkanie miało bardzo uroczysty charakter. Wzięli udział pracownicy „Technoplanu” i zaproszeni goście. Jubilat ze wzruszeniem, ale i z dowcipem opowiadał swoje przygody związane z pracą geodety. Były toasty, wspomnienia i podziękowania.

Stowarzyszenie życzy Jubilatowi dużo zdrowia i wszelkiej pomyślności.

T. Kuźnicki

Kol. E. Lewandowski opowiada o swojej pracy. Siedzą od lewej Koledzy M. Lisek, St. Pachuta, T. Kuźnicki, tyłem: T. Chojnicki i Z. Adamczewski

Jubilat w rozmowie z prof. T. Chojnickim i prof. Z. Adamczewskim, obok stoi Prezes Spółdzielni „Technoplan” Kol. K. Stołtyśiak

Życzenia Jubilatowi składa Prezes Spółdzielni „Technoplan” Kol. Karol Stołtyśiak. Siedzą pracownicy „Technoplanu”.

Spotkanie noworoczne

W dniu 6.01.1998 r. odbyło się tradycyjne noworoczne spotkanie aktywów Zarządu Głównego SGP. Jak zwykle miejscem spotkania była sala „C” w Domu Technika NOT w Warszawie.

Na początku głos zabrał Przewodniczący SGP Kol. St. Kluska, podsumowując dorobek Stowarzyszenia w roku 1997. Stwierdził, że był to dobry rok tak dla Stowarzyszenia, jak i dla polskiej geodezji.

Dobrze układała się współpraca z władzami geodezyjnymi, Sejmem RP, resortami, uczelniami, szkołami i firmami geodezyjnymi. Staraliśmy się załatwić wszystkie sprawy, które utrudniały geodetom - członkom naszej Organizacji dobre wykonywanie pracy zawodowej. Nie udało się załatwić wszystkiego, mimo to Stowarzyszenie było widoczne.

Odbyło się szereg znaczących imprez zarówno naukowo-technicznych jak i relaksowych. Bardzo udane były te ostatnie, które w większości zorganizowane zostały w związku z obchodami Jubileuszów 50-lecia działalności wielu oddziałów SGP. Na spotkaniach tych można było zobaczyć kilkupokoleniowe rodziny, dziadka-geodetę, syna-geodetę i wnuczka - jeszcze nie geodetę, ale jest nadzieja, że nim zostanie. Ta forma działalności SGP, integrująca środowisko, sprawdziła się w roku 1997 i powinna być kontynuowana.

Następnie Kol. St. Kluska nakreślił zadania SGP na rok 1998. Rok, w którym odbędą się: Zjazd Delegatów SGP i I Kongres Katastralny. Wprowadzony zostanie nowy podział administracyjny kraju, co pociągnie za sobą zmiany organizacyjne w służbie geodezyjnej. Jak widać pracy w Stowarzyszeniu nie zabraknie.

Na zakończenie złożył wszystkim zebrany życzenia noworoczne.

Przemówienie zostało wygłoszone, jak mówi młodzież, „na ludzie” i jak widać na zdjęciu Przewodniczący dobrze czuł się w tej roli.

Dalsze „obrazy” prowadzone były w zespołach z często zmieniającym się składem i jak widać na zdjęciach załatwiano różne sprawy.

Przemawia Przewodniczący SGP Kol. Stanisław Kluska - mina wszystko mówi o nastroju spotkania

Seminarium nt. Projektu Instrukcji G-8

Sympozjum na temat projektu Instrukcji G-8 - mapy dla celów prawnych. (postęp czy destrukcja?)

„Dokumentacja geodezyjno-kartograficzna dla celów prawnych”

Mgr inż. Roman Wojtynek Dyrektor Wydziału Geodezji, Kartografii i Katastru Nieruchomości Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu otrzymał od mgr inż. Konrada Pirwitzka Dyrektora Departamentu Katastru Nieruchomości GUGiK prośbę o zebranie uwag i przygotowanie opinii dotyczących stosowania Projektu Instrukcji G-8 „Dokumentacja geodezyjno-kartograficzna dla celów prawnych”.

Doceniając wagę tego zagadnienia uznał za stosowne zasięgnięcie opinii całego środowiska geodezyjnego o zasięgu regionalnym. W tym celu zorganizował w Poznaniu seminarium przy współudziale Wielkopolskiego Oddziału Stowarzyszenia Geodetów Polskich, przedstawicieli Wydziałów Geodezji Urzędów Wojewódzkich w Kaliszu, Koninie, Lesznie, Pile i Poznaniu.

Do udziału w seminarium zaproszono przedstawiciela Geodezyjnego Wojewódzkiego w Płocku, który także otrzymał do zaopiniowania instrukcję G-8.

W seminarium uczestniczyli również autorzy projektu mgr inż. Bogdan Grzechnik i mgr inż. Zdzisław Marzec oraz przedstawiciele Departamentu: mgr inż. Zdzisław Baranowski i mgr inż. Zuzanna Gąg.

Seminarium, któremu sprawnie przewodniczył mgr inż. Marian Sucholiński Dyrektor Wydziału Geodezji, Kartografii i Katastru Nieruchomości Urzędu Wojewódzkiego w Lesznie odbyło się w dniu 15 października 1997 r. w siedzibie Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu.

Autorzy projektu instrukcji przedstawili genezę jej powstania i przyjęte ustalenia w zakresie tworzenia map i dokumentów do celów prawnych.

Zdaniem autorów instrukcja ma ujednoczyć dokumentację dla celów prawnych przy założeniu, że brak jest mapy zasadniczej, a istniejący operat ewidencji gruntów i budynków nie odzwierciedla stanu prawnego nieruchomości. Autorzy w przedstawionym projekcie instrukcji zaproponowali zestaw map i dokumentów, które pozwalają zaspokoić bieżące potrzeby w zakresie regulacji terenowo-prawnych przy powyższych założeniach.

Następnie uczestnicy seminarium zapoznali się z opracowaniem dokumentacji geodezyjno-kartograficznej dla celów prawnych oraz zasadami postępowania i stosowanymi procedurami w poszczególnych województwach.

W ożywionej dyskusji, często bardzo kontrowersyjnej, sformułowano wnioski i postulaty dotyczące Instrukcji G-8.

Uczestnicy dyskusji zajmowali różne stanowiska, od pełnego poparcia instrukcji do częściowej lub całkowitej negacji potrzeby jej wprowadzenia. Część uczestników popierała wnioski o fakultatywne jej wprowadzenie do stosowania.

Wnioski i postulaty zostały wysłane do GUGiK i powinny przyczynić się do podjęcia decyzji o stosowaniu Instrukcji G-8 w pracach geodezyjno-kartograficznych.

Wszyscy uczestnicy podkreślali bowiem potrzebę uregulowania problematyki w zakresie dokumentacji geodezyjno-kartograficznej dla potrzeb prawnych.

Waldemar Szukiewicz

Trzech Przewodniczących SGP w akcji.
 Od lewej: Kol. Kazimierz Czarnecki - Przew. w latach 1983-1989
 Kol. Stanisław Kluska - Przew. w latach 1989- i nadal
 Kol. Henryk Leśniok - Przew. w latach 1953-1954

Główny Sędzia SGP Kol. Maria Januszko (siedzi) mając do pomocy Dioskorę Czernuszczyk - Główną Księgową Zespołu Rzeczoznawców, prowadzi przesłuchanie Sekretarza Generalnego Kol. T. Kuźnickiego.

Naczelnny Rewizor SGP Kol. Zdzisław Olszewski (pierwszy z prawej) szuka w "Wiadomościach" "haka" na Prezydium, obok Członka Prezydium Kol. Włodzimierz Kędziora wielce tym skonfundowany

Ojciec Święty pozdrawia grupę geodetów z Rzeszowa

Pod Koloseum

Składamy kwiaty na cmentarzu pod Monte Cassino

WYCIECZKA DO RZYMU

W ramach obchodów 50-lecia Oddziału w Rzeszowie w październiku 1997 r. zorganizowano atrakcyjną wycieczkę. Wycieczkę prowadził Kazimierz Sławek - Dyrektor Biura NOT w Tarnobrzegu poprzez Agencję Turystyczną „Janka”.

W krótkim czasie zwiedziliśmy i widzieliśmy bardzo wiele. Na trasie naszej wycieczki były:

Wiedeń - Kahlenberg - wzgórze związane z Odsieczą Wiedeńską, Schonbrunn - letnia rezydencja Habsburgów, Stare Miasto - Ratusz, Parlament, Opera, Katedra św. Stefana, Krypta Habsburgów i Hofburg.

Florencja - Wzgórze Michała Anioła, Kościół św. Krzyża, Katedra, Baptysterium, Kościół San Lorenzo, Plac i Pałac Signon, Most Vecchio, Pałac Pitti.

ciąg dalszy str. 11

RAJD GONIOMETRU

Organizatorzy: od lewej Zosia Wysocka, Marysia Grzegorzczak, Zenek Salamon, Tadeusz Wiśniewski (z mikrofonem), Basia Pronobis, Bogdan Marczyński, Ewa Gabryszewska

Na ziemi opolskiej promujemy Wrocław

Uczestnicy konkursu turystyczno-krajoznawczego. Pierwsza z lewej Elżbieta Smoter - I miejsce

Nasi milusińscy czekają na nagrody

Na zwycięzców GEOOLIMPIADY posypał się deszcz nagród:

Dyplom wręcza Jacek Rejman - weteran rajdowy

Puchar od Geodety Woj. Wrocławskiego Jana Ciszewicza

Kolejne zwycięskie drużyny Geoolimpiady

ciąg dalszy ze str. 9

Rzym - Bazylika Św. Pawła za Murami, Kościół Santa Maria in Cosmedin - Usta Prawdy, bazylika św. Jana na Laternie - Św. Schody, Bazylika Santa Maria Maggiore, Plac Wenecki, Kapitol, Forum Romanum, Koloseum, Forum Trojana, Wzgórze Kwirynalskie, Fontanna di Trevi, Plac i Schody Hiszpańskie.

Watykan - udział w audiencji generalnej z Ojcem Świętym, gdzie zapowiedziano, że na placu jest grupa Stowarzyszenia Geodetów Polskich z Rzeszowa. Po audiencji zwiedziliśmy Plac i Bazylikę Św. Piotra, Muzea Watykańskie, Pałac Anioła, Plac Navone, Panteon, Teatr Marchello.

Monte Cassino - przejazd nadmorską trasą widokową (ok. 180 km).

Zwiedzanie Cmentarza Polskiego.

Padwa - zwiedzanie Bazyliki Św. Antoniego.

Wenecja - wycieczka tramwajem wodnym po Kanale Grande, Plac i Bazylika Św. Marka, Pałac Dożów, Most Westchnień, pieszna wycieczka uliczkami Wenecji przez Most Riano do Placu Rzymskiego.

W ostatni wieczór po kąpieli w Morzu Egejskim kilka metrów od jego brzegów zapłonęło ognisko. Przy włoskim winie płynęły w dal nasze piosenki. „Starszyzna“ po debatach i głosowaniu ustaliła, że za rok odwiedzamy Grecję. Tak przykro było się rozstać....

Krzysztof Cisek

XXVI RAJD GONIOMETRU

Od 26 lat geodeci dolnośląscy spotykają się jesienią na górskich szlakach. Początek tej tradycji dali Teresa i Czesław Pakulowie, wówczas pracownicy Miejskiej Pracowni geodezyjnej we Wrocławiu, organizując w 1972 r. I Rajd Goniometru.

Tegoroczny, XXVI już, zorganizowało Koło Terenowe SGP przy Urzędach: Wojewódzkim i Miejskim we

Wrocławiu wraz z Zarządem Oddziału Wrocławskiego.

Wiele emocji wzbudzał wybór miejsca rajdu, poprzednie bowiem odbywały się w „naszych“ górach, tj. na terenie woj. jeleniogórskiego lub wałbrzyskiego. Nas, organizatorów, nęciło natomiast, by pokazać coś nowego. Zachwyciło nas łagodne piękno Gór Opawskich; zdrowe, mieszane lasy obiecywały całą paletę barw jesiennych, no i można było zaproponować trasę zagraniczną do Złatych Hor. Gdy już udało się zarazić naszym zapalem Zarząd Oddziału z Tadeuszem Wiśniewskim na czele, przygotowania ruszyły pełną parą.

Organizacją Rajdu zajął się cały Zarząd Koła w składzie: Ewa Gabryszewska, Maria Grzegorzczak, Bogdan Marczyński, Barbara Pronobis, Zenon Salamon i Zofia Wysocka-Puchala. Do pomocy zgłosiło się wiele osób. Dla każdego chętnego znaleźliśmy zajęcie, i tak np. kol. Halina Pawłowska wykonała ekspozycję znaczków rajdowych, które przekazaliśmy Zarządowi Oddziału, sympatyk geodetów, architekt Stanisław Hajek zaprojektował logo rajdu, i wiele, wiele innych przykładów można by przytoczyć. Nie zawiedli również sponsorzy, ich gest uświetnił zdecydowanie tegoroczny rajd. Dziękujemy wszystkim jeszcze raz serdecznie, cieszymy się, że duch w nich nie zginął. Nadszedł oczekiwany termin 3-5 października 1997 r., domy wypoczynkowe „Ziemowit“ i „Leśnik“ w Jarnoltówku pękały w szwach. na rajd zjechało 345 osób, w tym 89 dzieci i młodzieży. Nie zawiódł nas Pan Henryk Jacukowicz - Burmistrz Miasta i Gminy Trzebnica, wieloletni sympatyk geodetów oraz Pan Marek Świetlik - Geodeta Województwa Opolskiego. Nie zawiedli również prekursorzy - Tereska i Czesio Pakulowie, którzy jak zwykle przybyli z liczną grupą z Belchatowa i Łodzi. Mimo deszczowych prognoz pogoda dopisała. Dzięki temu w piątek i sobotę zaludniły się opawskie szlaki, bo to i starą sztolnię chcieli się zobaczyć, i Karolinki, i Morskie Oczko, i Rozdroże pod „Piekietkiem“. Cicha Kotlina też nęciła, a trasę przez Biskupią Kopę do Złatych Hor też chcieli się zaliczyć, a jeszcze Pokrzywną i Głocholazy warto było zobaczyć. Kusił również wspaniały basen kryty w „Ziemowicie“.

Wybór doprawdy był trudny.

W sobotę wieczorem tradycyjne ognisko z kielbaskami, szaszłykami i kuflem piwa (grzanego z sokiem też) i śpiewami rajdowymi. Dla amatorów tańca była oczywiście dyskoteka.

Niedziela powitała nas pięknym słońcem. Dzieci od samego rana malowały kolorowymi kredami logo rajdu na asfalcie. Właściciel miejscowego gospodarstwa ekologicznego przyprowadził konia, czym sprawił dzieciom wielką frajdę, bo niektóre z nich pierwszy raz mogły dosiąść prawdziwego rumaka. Jak co roku odbyły się konkursy: dla dzieci, w którym nie było przegranych oraz turystyczno-krajoznawczy, w którym zwyciężyła Elżbieta Smoter ze Świdnicy.

Punktem kulminacyjnym zmagani rajdowych była Geoolimpiada składająca się z dwóch części: teoretycznej i praktycznej. Wbijanie palika, zwiżanie ruletki na czas, slalom z łatą między tyczkami, sporządzenie mapy terenu - to przykłady konkurencji „praktycznych“. W tym miejscu pragnę przypomnieć, że pomysłodawcą pierwszej Geoolimpiady był kol. Jacek Rejman; zabawą tą traktującą geodezję z przymrużeniem oka zakończono I uczelniany Rajd Geodety w 1968 r.

A oto najlepsi w tegorocznej Geoolimpiadzie:

I miejsce: Teresa i Wiesław Pomianowie z Moniką Barbich - Wrocław

II miejsce: Stefan Krajewski i Tadeusz Chudziak Wrocław oraz Andrzej Jaźło - Głogów

III miejsce: Wojciech Polański - Wrocław, Marek Jędrzejczak - Lubin oraz Czesław Pakuła - Belchatów.

IV miejsce: Jurek Fitek, Marysia Kostrzewa-Żołnierz i Tomek Kaczmarczyk - Wrocław.

Rajd dobiegł końca, Tadeusz Wiśniewski - przewodniczący Zarządu Oddziału zaprezentował organizatora przyszłorocznego rajdu - Spółkę „Geodeta“ Franciszka Herdy.

Jeszcze się dobrze nie skończył tegoroczny rajd, a już nurtują nas pytania, gdzie będzie następny, co ciekawego zobaczymy, z kim się spotykamy - tak bardzo lubimy tę naszą imprezę.

Do zobaczenia więc na szlaku.

Z koleżeńskim pozdrowieniem

Ewa Gabryszewska

1000-lecie Gdańska

W roku 1997 Gdańsk obchodził 1000-lecie swojego istnienia. Z tej okazji wybito pamiątkowy Medal 1000-lecia Miasta Gdańska, który nadawano osobom najbardziej zasłużonym dla miasta.

W grudniu 1997 r. taki Medal otrzymał członek Honorowy SGP kol. Jerzy Stawowski.

Poniżej zamieszczamy dyplom oraz zdjęcie z uroczystego wręczenia Medalu.

P. a. n.
Jerzy Stawowski

Szanowny Panie!

W 1997 roku Gdańsk obchodził Jubileusz 1000-lecia swojego istnienia.
Z tej okazji Rada Miasta Gdańska przyznaje Panu Medal 1000-lecia Miasta Gdańska za uhonorowanie inicjatyw służących społeczności Gdańska, a szczególnie za postawę obywatelską oraz zaangażowanie w pracę na rzecz naszego miasta.

Stawowski Jerzy
Wiceprzewodniczący Rady Miasta Gdańska

Wręczenie medali, drugi od prawej Kol. Jerzy Stawowski

Wyróżnienie dla najlepszych urzędników

Roman Wojtynek, dyrektor Wydziału Geodezji, Kartografii, Katastru i Nieruchomości UW w Poznaniu oraz **Lidia Danielska** pracownik tego Wydziału nadzorujący prace Wojewódzkiego Ośrodka Dokumentacji Geodezyjno-Kartograficznej zdobyli nagrodę im. Antoniego Okolskiego, którą resort spraw wewnętrznych i administracji wyróżnia najlepszych urzędników.

Nagrodę otrzymali w kategorii innowacji organizacyjnych. Z wnioskiem o wyróżnienie do kapituły konkursu wystąpił Wojewoda Poznański Włodzimierz Łęcki.

Przedmiotem oceny była prowadzona od 1990 r. modernizacja systemu informacji o terenie w województwie poznańskim z zastosowaniem systemu GEO-INFO. W systemie tym radykalnie zmienione zostało podejście do pozyskiwania i udostępniania informacji o terenie. System GEO-INFO umożliwił stworzenie banku danych o terenie oraz szybkie ich udostępnianie w formie tabelarycznej i graficznej. Sprawdzał się on między innymi podczas tegorocznej powodzi. System ten, wykorzystując zdjęcia lotnicze, umożliwił szybkie uzyskanie informacji o skutkach powodzi np. w Nowej Soli i Wrocławiu.

Jak podkreślił dyrektor Roman Wojtynek wyróżnienie traktuje jako pozytywną ocenę wkładu pracy w rozwój regionu. Po raz pierwszy system GEO-INFO został uznany i pozytywnie oceniony przez władze centralne, co wcześniej, z różnych względów, napotkało na trudności.

Wyróżnionym, którzy należą do działaczy Stowarzyszenia Geodetów Polskich aktywnie działających w KZ SGP przy UW w Poznaniu i OW SGP składamy serdeczne gratulacje.

Informacja o szkoleniu w „Ciechocinku“

W dniach 17-19 listopada 1997 r. Departament ds. Państwowego Zasobu Geodezyjnego i Kartograficznego Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii zorganizował i przeprowadził szkolenie z zakresu funkcjonowania Ośrodków Dokumentacji oraz gospodarowania funduszem gospodarki zasobem geodezyjnym i kartograficznym.

Miejscem szkolenia był Ciechocinek w woj. wrocławskim - ośrodek rekreacyjno-szkoleniowy „Amazonka“.

Szkolenie adresowane było do kierowników wojewódzkich ośrodków dokumentacji oraz ich filii miejskich w tzw. „dużych miastach“.

Szkolenie otworzył Główny Geodeta Kraju Pan Józef Racki w obecności Wojewody Włocławskiego Władysława Kubika, dyrektora Wydziału Geodezji, Kartografii, Katastru i Nieruchomości we Włocławku Pani Elżbiety Makuch oraz Burmistrza Miasta Ciechocinka Leszka Dzierżewicza.

Szkolenie prowadziła Grażyna Skolbania - dyrektor Departamentu ds. Państwowego Zasobu Geodezyjnego i Kartograficznego w Głównym Urzędzie Geodezji i Kartografii.

W trakcie szkolenia wygłoszono następujące wykłady:

1. Formy organizacji i funkcjonowania Ośrodków Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej. (Adolf Jankowski - inspektor w Departamencie ds. Państwowego Zasobu Geodezyjnego i Kartograficznego).
2. - osnowy - obowiązujące układy odniesienia.
- Projekty instrukcji K-1 i G-7. (Stanisław Gelo - Dyrektor Departamentu Geodezji)
3. - Gospodarowanie Funduszem Celowym Gospodarki Zasobem Geodezyjnym i Kartograficznym.
- Zgody na reprodukcję, rozpowszechnianie i rozprowadzanie materiałów stanowiących Zasob Geodezyjny. (Teresa Dąbrowska - główny specjalista w Departamencie ds. Państwowego Zasobu Geodezyjnego i Kartograficznego)
4. Współpraca Ośrodków Dokumentacji z jednostkami wykonującymi roboty urządzeniowo-rolne. (Stanisław Kochański - Geodeta Wojewódzki w Lublinie)
5. Współpraca Ośrodków Dokumentacji z organami prowadzącymi ewidencję gruntów w świetle rozporządzenia o ewidencji gruntów i budynków.
- Zasady rejestracji i testowania systemów informatycznych. (Aleksander Bielicki - Radca Prezesa GUGiK)
6. Plany finansowe Funduszy Celowych. (Romana Szymańska-Wymysłowska - główna księgowa GUGiK)
7. Projekty przepisów opracowanych w Departamencie ds. Państwowego Zasobu Geodezyjnego i Kartograficznego:
- opłaty za czynności związane z prowadzeniem zasobu,
- archiwizacja materiałów wyłączonych z zasobu. (Grażyna Żurowska - główny specjalista w Departamencie ds. Państwowego Zasobu Geodezyjnego i Kartograficznego)
8. Nowe uregulowania prawne wydane w związku z powodzią. (Marek Kończak - Z-ca Dyrektora Wydziału Geodezji, Kartografii, Katastru i Nieruchomości we Wrocławiu)
9. Omówienie informatora wydanego przez Centralny Ośrodek Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej. (Grażyna Twardowska - Dyrektor CODGiK)
10. Omówienie przepisów o rodzajach wiadomości stanowiących tajemnicę państwową i służbową w geodezji. (Jerzy Ziuzia - Z-ca Dyrektora Biura Spraw Obronnych)
11. - Zdjęcia lotnicze wykonywane w ramach programu PHARE.
- System archiwizacji zdjęć lotniczych.
- Numeryczny model terenu. (Zdzisław Kurczyński - szef programu PHARE realizowanego pod nazwą Głównego Geodety Kraju)

Oprócz wykładów zaprezentowano program DVP Leica do aktualizacji bazy danych na podstawie zdjęć lotniczych (Aleksander Żarkowski, Jacek Jarząbek - pracownicy CODGiK) oraz program do opracowania cyfrowej mapy sozologicznej (firma GEPOL z Poznania).

O potrzebie takich szkoleń oraz o zainteresowaniu zaprezentowaną tematyką świadczy 100% uczestnictwo oraz ożywiona dyskusja na zakończenie.

Szkolenie dla szefów ośrodków dokumentacji przygotowano z udziałem Wydziału Geodezji, Kartografii, Katastru i Nieruchomości we Włocławku, a w szczególności pracowników WODGiK przy osobistym zaangażowaniu Pani Dyrektora Elżbiety Makuch i Dyrektora Wojewódzkiego Ośrodka Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej Pana Grzegorza Czajkę.

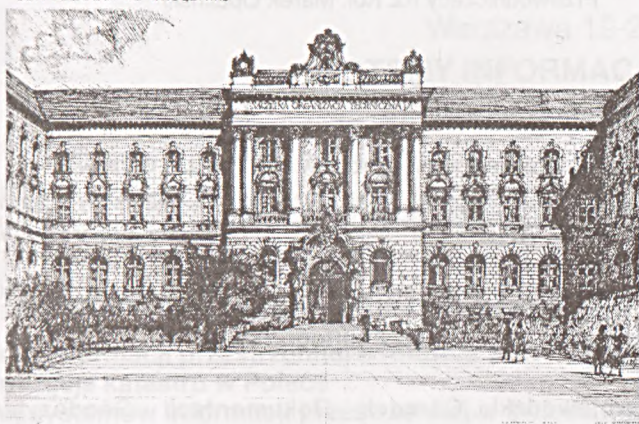
Niezależnie od programu merytorycznego uczestnicy szkolenia zwiedzali Ciechocinek podczas przejażdżki tramwajami konnymi.

W I kwartale 1998 r. Departament ds. Państwowego Zasobu Geodezyjnego i Kartograficznego GUGiK przeprowadzi szkolenie dla przewodniczących Zespołów Uzgadniania Dokumentacji Projektowej, pomoc organizacyjną zadeklarował Wydział Geodezji Kartografii, Katastru i Nieruchomości i Zespół Uzgadniania Dokumentacji Projektowej w Legnicy.

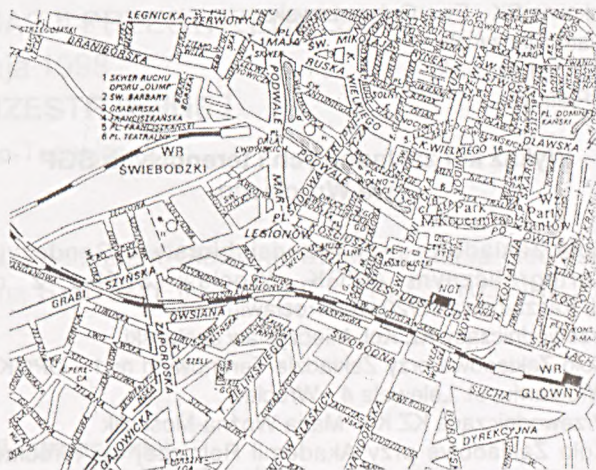
Dyrektor Departamentu do Spraw Państwowego Zasobu Geodezyjnego i Kartograficznego
Grażyna Skolbania

Oddział SGP we Wrocławiu

DOM TECHNIKA WE WROCŁAWIU

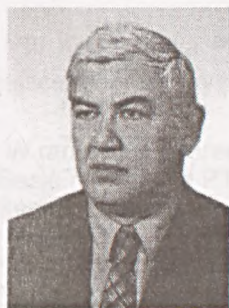

Siedziba Oddziału: Dom Technika NOT
50-020 Wrocław, ul. J. Piłsudskiego 74,
tel. (071) 343 7031 w. 116

Lokalizacja siedziby Oddziału SGP we Wrocławiu

Prezydium Zarządu Oddziału

Przewodniczący
Tadeusz Wiśniewski

Honorowy Przewodn.
Franciszek Czerniecki

Wiceprzewodniczący
Mieczysław Gabryszewski

Wiceprzewodniczący
Narcyz Malinowski

Skarbnik
Kazimierz Kosicki

Sekretarz
Helena Milanowska

Sekretarz
Wiktor Światalski

**Pełnomocnik ds. woj.
walbrzyskiego**
Eugeniusz Jeleńkowski

**Przewodniczący
Komisji Rewizyjnej**
Tadeusz Wabiszczewicz

**Przewodniczący
Sądu Koleżeńskiego**
Zenon Salamon

Członkowie Zarządu Oddziału z wyboru imiennego

Przewodniczący ZO - Tadeusz Wiśniewski
Honorowy Przewodniczący ZO - Franciszek Czerniecki
Wiceprzewodniczący - Mieczysław Gabryszewski
Wiceprzewodniczący - Narcyz Malinowski
Skarbnik - Kazimierz Kosicki
Sekretarz - Helena Milanowska
Sekretarz - Wiktor Światalski
Pełnomocnik ds. woj. walbrzyskiego - Eugeniusz Jeleńkowski
Pełnomocnik ds. woj. jeleniogórskiego - Józef Szymański

Członkowie: Bożena Tabisz, Jerzy Fitek, Ryszard Jopek, Marek Stykała, Ziemowit Sularz, Stanisław Wójtowicz

Komisja Rewizyjna ZO SGP

Przewodniczący - Tadeusz Wabiszczewicz
Członkowie KR - Maria Grzegorzcyk
- Tadeusz Jankowski
- Jan Jakóbczak
- Bolesław Ludziak

Sąd Koleżeński ZO SGP

Przewodniczący - Zenon Salamon
Członkowie SK - Ewa Gabryszewska
- Edward Kłaczyński
- Edward Mrozowski
- Jan Pietrzyk

Wykaz kół zakładowych i terenowych SGP we Wrocławiu

1. Koło Zakładowe przy Przedsiębiorstwie Geodezyjno-Kartograficznym OPGK Wrocław Spółka z o.o. al. Kasztanowa 18/20 we Wrocławiu
Przewodniczący KZ Kol. Mieczysław Jaskólski
2. Koło Zakładowe przy Zakładzie Terenowym nr 1 - OPGK we Wrocławiu, ul. Lelewela 4 - Wrocław
Przewodnicząca KZ Kol. Maria Woźna-Moskalik
3. Koło Zakładowe przy Akademii Rolniczej we Wrocławiu, 50-357 Wrocław, Pl. Grunwaldzki 53.
Przewodniczący KZ Kol. Andrzej Klimczak
4. Koło Zakładowe przy Wojewódzkim Biurze Geodezji i Terenów Rolnych we Wrocławiu, Pl. Powstańców Warszawy 1, 50-153 Wrocław
Przewodniczący KZ Kol. Jan Pietrzyk
5. Koło Zakładowe przy Wydziale Geodezji, Kartografii i Gospodarki Gruntami Urzędu Wojewódzkiego i Urzędu Miejskiego we Wrocławiu, Plac Powstańców Warszawy 1, 50-153 Wrocław
Przewodnicząca KZ Kol. Ewa Gabryszewska
6. Koło Zakładowe przy Politechnice Wrocławskiej - Instytut Geotechniki, Plac Teatralny 4, 50-078 Wrocław
Przewodniczący KZ Kol. Stefan Zaremba
7. Koło Zakładowe przy Wydziale Geodezyjnym - Dolnośląskiego Oddziału Kolei Państwowych ul. Joaniów 13, 50-525 Wrocław
Przewodniczący KZ Kol. Adam Pawłowski
8. Koło Zakładowe przy Dyrekcji Okręgowej Dróg Publicznych, ul. Powstańców Śląskich 186, 50-983 Wrocław
Przewodniczący KZ Kol. Kazimierz Milanowski
9. Koło Zakładowe przy Wojewódzkim Ośrodku Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej, ul. Piłsudskiego 15/17, 50-044 Wrocław
Przewodniczący KZ Kol. Marek Stykała
10. Koło Zakładowe przy Wrocławskim Biurze Geodetów „GEODETA” Spółka z o.o. ul. Zielińskiego 20, 53-534 Wrocław
Przewodniczący KZ Kol. Tomasz Mikulicz
11. Koło Zakładowe przy Przedsiębiorstwie Geologicznym „PROXIMA” ul. Wierzbowa 15, we Wrocławiu
Przewodniczący KZ Kol. Ryszard Trent
12. Koło Terenowe SGP przy Wydziale Geodezji, Kartografii i Gospodarki Gruntami Urzędu Wojewódzkiego, ul. Mrocinka 33, 58-500 Jelenia Góra
Przewodniczący Koła Kol. Józef Szymański
13. Koło Terenowe SGP przy Wydziale Geodezji, Kartografii i Gospodarki Gruntami Urzędu Wojewódzkiego, Al. Wyzwolenia 24, 58-300 Wałbrzych
Przewodniczący Koła Kol. Ryszard Sobański
14. Koło Terenowe SGP przy Wojewódzkim Biurze Geodezji i Terenów Rolnych w Wałbrzychu, ul. Wieniawskiego 7a Wałbrzych
Przewodniczący Koła Kol. Roman Łukaszewski
15. Koło Terenowe w Bolesławcu,
Przewodniczący Koła Kol. Jan Wołodzko
16. Koło Terenowe SGP w Kłodzku ul. Czeska 21
Przewodniczący Koła Kol. Jan Jakóbczak

17. Nowo powstałe działające od 24.10.1997 r. Koło Zakładowe przy Zarządzie Geodezji, Kartografii i Katastru Miejskiego we Wrocławiu, al. M. Kromera 44, 51-163 Wrocław
Przewodniczący KZ Kol. Marek Opaliński

Geodeci Wojewódzcy

Geodeta Wojewódzki - Wrocław mgr inż. Jan Ciszewicz
Geodeta Wojewódzki - Wałbrzych mgr inż. Stanisław Talrzowski
Geodeta Wojewódzki - Jelenia Góra mgr inż. Andrzej Łękała

Wojewódzkie Ośrodki Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej

Wojewódzki Ośrodek Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej we Wrocławiu, ul. Piłsudskiego 15/17

Filie Wojewódzkiego Ośrodka Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej we Wrocławiu

56-300 Milicz ul. Trzebnicka 1
56-400 Trzebnica, ul. Słowackiego 10
57-100 Strzelin, ul. Żąbkowicka 11
59-100 Środa Śląska ul. Wrocławska 2
55-100 Trzebnica ul. Piłsudskiego 2
56-100 Wołów Pl. Piastowski 2
55-200 Oława ul. 3-go Maja 1
Zarząd Geodezji, Kartografii i Katastru Miejskiego
51-163 Wrocław, al. Kromera 44
Wojewódzki Ośrodek Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej w Jeleniej Górze ul. Morcinka 33a

Filie Wojewódzkiego Ośrodka Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej w Jeleniej Górze

58-400 Kamienna Gra - ul. Wojska Polskiego 12
59-600 Lwówek Śląski - ul. Wojska Polskiego 25
59-800 Lubań - ul. A. Mickiewicza 2
59-900 Zgorzelec - ul. Kościuszki 70
59-700 Bolesławiec - ul. Piłsudskiego 1
Wojewódzki Ośrodek Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej w Wałbrzychu, al. Wyzwolenia 24

Filie Wojewódzkiego Ośrodka Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej w Wałbrzychu

58-100 Świdnica ul. Parkowa 2
57-300 Kłodzko ul. Czeska 21
57-400 Nowa Ruda ul. Kościelna 1
57-500 Bstrzyca Kłodzka - ul. Sienkiewicza 6
57-200 Żąbkowice Śląskie - ul. Proletariackich 1
58-200 Dzierżonów - ul. Batalionów Chłopskich 19
Miejski Ośrodek Dokumentacji Geodezyjno-Kartograficznej Gminy Wałbrzych, 58-305 Wałbrzych ul. 1-go Maja 112.

KOMUNIKATY

POLSKIE TOWARZYSTWO INFORMACJI PRZESTRZENNEJ

Warszawa 19-21 maja 1998

SYSTEMY INFORMACJI PRZESTRZENNEJ

VIII Konferencja Naukowo-Techniczna

Polskie Towarzystwo Informatyki Przestrzennej w porozumieniu z Zarządem Głównym Stowarzyszenia Geodetów Polskich organizuje VIII doroczną Konferencję Naukowo-Techniczną SYSTEMY INFORMACJI PRZESTRZENNEJ, ze szczególnym uwzględnieniem następującej tematyki:

- ▶ Systemy informacji przestrzennej a reforma samorządowa
- ▶ Modernizacja katastru w Polsce
- ▶ Rozwój systemów informacji przestrzennej w świetle integracji europejskiej
- ▶ Informacja przestrzenna dla ulepszenia struktury obszarowej gospodarstw rolnych
- ▶ Informacja przestrzenna dla ochrony środowiska
- ▶ Informacja przestrzenna dla programu budowy autostrad
- ▶ Numeryczny model rzeźby terenu w Polsce
- ▶ Badania w dziedzinie systemów informacji przestrzennej
- ▶ Nowoczesne technologie informacyjne w produkcji geodezyjno-kartograficznej
- ▶ Tendencje rozwoju technologicznego: Internet, techniki multimedialne, wizualizacja danych przestrzennych, nowe osiągnięcia w dziedzinie oprogramowania systemów informacji przestrzennej

VIII Konferencja PTIP odbędzie się w dniach 19-21 maja 1998 r. w Warszawie. Podobnie jak w latach ubiegłych, miejscem obrad i wystawy będzie kompleks sal hotelu VICTORIA Inter-Continental, Warszawa, ul. Królewska 11.

W ramach Konferencji zaplanowano:

- ▶ Sesje referatowe PTIP
- ▶ Sesje referatowe organizowane we współpracy z Komisją Wizualizacji Międzynarodowej Asocjacji Kartograficznej (MAK)
- ▶ Sesję Sekcji Informatyki Geodezyjnej i Kartograficznej Komitetu Geodezji PAN
- ▶ Sesję Klubu Użytkowników Systemów Intergraph
- ▶ Sesję dyskusyjną - Hyde Park
- ▶ zebranie sprawozdawczo-wyborcze PTIP
- ▶ zebranie Klubu Użytkowników Systemów Intergraph
- ▶ Wystawę sprzętu i oprogramowania

Obrady w dniach 19-20.05.1998 r. będą prowadzone w języku polskim. Sesje referatowe organizowane we współpracy z Komisją Wizualizacji MAK w dniu 21.05.1998 r. będą prowadzone w języku angielskim.

Wystawa sprzętu i oprogramowania odbędzie się w dniach 20-21.05.1998 r.

Liczba uczestników jest ograniczona do 250 osób.

Uczestnicy otrzymają przed otwarciem Konferencji materiały referatowe w postaci książki. Referaty autorów zagranicznych będą zamieszczone w języku angielskim i w języku polskim.

Zarząd Polskiego Towarzystwa Informatyki Przestrzennej uprzejmie prosi o nadsyłanie do dnia 23.03.1998 r. referatów wraz z krótkimi streszczeniami, które po zakwalifikowaniu zostaną opublikowane w materiałach Konferencji.

Szczegółowych informacji o Konferencji udziela:

Sekretarz Polskiego Towarzystwa Informatyki Przestrzennej mgr inż. Ewa Musiał
 fax: (0-22) 826-87-51, tel. (0-22) 643-29-73, email: ptip@medianet.com.pl

Zarząd Polskiego Towarzystwa Informatyki Przestrzennej serdecznie zaprasza Członków Towarzystwa oraz wszystkich zainteresowanych rozwojem systemów informacji przestrzennej do udziału w Konferencji.

Konferencja techniczna "WIOSNA W GEODEZJI"

Wydział Geodezji, Kartografii, Katastru i Nieruchomości Urzędu Wojewódzkiego w Poznaniu
oraz Wielkopolski Oddział Stowarzyszenia Geodetów Polskich

zapraszają do wzięcia udziału w konferencji technicznej **WIOSNA W GEODEZJI** na temat **RTK - najnowszy satelitarny system szczegółowych pomiarów geodezyjnych**, organizowanej przez Politechnikę Poznańską, Firmę Usług Geodezyjnych GEO-SAT i Carl Zeiss.

Konferencja odbędzie się w Ośrodku Szkolenia Kadr przy ul. Żniwnej 2 w Poznaniu oraz w parku na Cytadeli (pokazy) w dniach **14-15 maja 1998 r.**

Real-Time Kinematic (w skrócie RTK) jest pierwszym ze sposobów pomiarów w technice satelitarnej GPS, który można z powodzeniem stosować w geodezyjnych pomiarach szczegółowych. Wyniki uzyskiwane przy jego użyciu są porównywalne dokładnościowo z pomiarami za pomocą tachimetrów elektronicznych.

Konferencja adresowana jest do geodetów pragnących poznać tajniki tej metody, zapoznać się z wynikami dotychczas wykonanych prac a także wziąć udział w pomiarach.

W programie konferencji przewiduje się:

- ▶ wykłady na temat teoretycznych podstaw techniki GPS w trybie RTK wygłoszone przez profesorów Politechniki Warszawskiej i Akademii Rolniczo-Technicznej w Olsztynie
- ▶ prezentację sprzętu do pomiarów satelitarnych produkcji Carl Zeiss
- ▶ referaty użytkowników metody w zakresie zagęszczania osnowy szczegółowej oraz pomiarów terenowych i transferu do informatycznego systemu przetwarzania danych
- ▶ praktyczne pomiary terenowe z niespodzianką, oraz
- ▶ wypoczynek i spotkanie towarzyskie.

Zgłoszenia i korespondencję prosimy kierować do dnia **31.03.1998 na adres:**

GEO-SAT

Konferencja WIOSNA W GEODEZJI

ul. Sarmacka 7

61-616 Poznań

tel. (061) 847 71 87 lub 847 04 81 w. 316-321 (Carl Zeiss)

fax (061) 847 24 63

e-mail: zeiss@wlkp.top.pl

Zapraszamy do zgłaszania referatów w tematyce *GPS Real-Time Kinematic* lub *pomiarów szczegółowych techniką GPS*.